

ת"פ 18224/08/11 - מדינת ישראל נגד קלאודיו שרף

בית משפט השלום באילת

15 פברואר 2017

ת"פ 18224-08-11 מדינת ישראל נ' שרף
מת 18239-08-11

בפני כב' השופט גל שלמה טייב
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: קלאודיו שרף

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד זוהר אזרואל

הנאשם וב"כ - עו"ד ארי מנזין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של כניסה למגורים כדי לבצע עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 08.08.11 סמוך לשעה 17:00, שוחח הנאשם עם מר תומאס רדאי, שהתגורר בסמוך לדירת הנאשם בכתובת 896/12 באילת והפנה אותו למעסיק אפשרי עבורו. בעוד מר רדאי יצא את דירתו, לצורך מפגש עם אותו מעסיק, הנאשם התפרץ לדירה, באמצעות כלי ברזל וגנב שני מחשבים ניידים ושני מכשירים סלולריים.
3. ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים הושג כבר ביום 20.12.11 ובמסגרתו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר לבקשת ההגנה יבחן אף את שאלת הרשעתו בדיון, כשעמדת המאשימה היא להרשעתו בדיון.

עמוד 1

4. על אף הפניית הנאשם לשירות המבחן, הנאשם לא התייצב לדין הנדחה ואף לאלה שלאחריו וביום 16.01.13 הוטלו ההליכים לבקשת המאשימה, כשבית המשפט קובע כי הנאשם מתחמק מהליכי שפיטה.

5. הנאשם אותר, רק בחלוף כשנתיים ומחצה וההליכים בעניינו חודשו. בדיון שהתקיים ביום 02.07.15 הסביר הנאשם כי עזב את הארץ בשל נסיבות אישיות. על אף שהמאשימה עתרה לטעון לעונש ולגזור את דינו של הנאשם, נדחה הדיון לבקשת ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר על מנת לקבל תמונה מלאה אודות הנאשם.

6. אף לאחר שליחת הנאשם בשנית לשירות המבחן חלו קשיים בהתקשרות עמו, אשר נבעו ככל הנראה מהעובדה כי הנאשם דובר השפה הספרדית וחלה אי הבנה באשר למחויבות שלו בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

7. לאחר שהובהרה לנאשם פעם נוספת חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן הוגשו בעניינו שלושה תסקירים. בתסקירו הראשון נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית ואף המליץ על ענישה מוחשית. לנוכח האמור בתסקיר הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, כשבית המשפט נמנע מהפנייתו לקבלת תסקיר משלים ומשאיר בידי הנאשם את האפשרות לפנות לשירות המבחן, לנוכח הצהרותיו כי מעוניין בטיפול בהתמכרותו לסמים.

הנאשם לא התייצב לדין הנדחה, על אף שהתייצב בפני הממונה והוצא כנגדו צו הבאה. משהתייצב נאשם לדין הודיע על החלפת הייצוג ובשים לב לנתונים עליהם הצביע בא כוחו בפני המאשימה, זו הסכימה להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן, אם כי הבהירה כי עמדת המאשימה היא למאסר בפועל. בתסקירו המשלימים של שירות המבחן שונתה ההמלצה כשבתחילה הומלץ על ענישה שיקומית לצד ענישה מרתיעה לעתיד לבוא ולבסוף אף הומלץ על ביטול הרשעתו בדיון.

8. בחוות דעת שניה של הממונה על עבודות השירות נמצא הנאשם מתאים לביצוע עונש מאסר בדרך זו.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, רווק ואב לילדה בת 7, נולד בצ'ילה ועלה ארצה בשנת 2006 יחד עם אמו ואחיו. הנאשם רכש מקצוע, בארץ מולדתו, בתחום הבניין, ואף עבד במקצוע מאז עלה ארצה. הנאשם שירת שירות צבאי חובה בצ'ילה וניהל קשר זוגי ממנו נולדה בתו. הנאשם עזב את הארץ בשנת 2012 וחזר לצ'ילה על מנת להיות עם בת זוגו ובתו וחזר שוב ארצה בחודש מאי 2015. כיום מתגורר עם אמו באילת כששני אחיו מתגוררים בצ'ילה ובעלי משפחות. עוד ציין שירות המבחן כי הקשר הזוגי מתנהל מזה שנים והנאשם מסייע כלכלית לבת הזוג ולבתו ובכוונתו אף לפעול לכך שיעלו לישראל.

10. שירות המבחן עמד על כך כי זו הסתבכותו היחידה של הנאשם בפלילים, אולם לצד זאת תיאר את מעורבותו העמוקה והתמכרותו לסמים מסוג חשיש ומריחואנה החל מגיל 22 עוד בהיותו בצ'ילה, שימוש שלא הופסק גם עם עלייתו ארצה. הנאשם, לטענתו, אף עבר, בשנת 2013, טיפול גמילה בצ'ילה, אך חזר להשתמש בסמים בחלוף תקופה קצרה. בבדיקות שתן שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם.

באשר לעבירה עליה נותן את הדין, התקשה הנאשם לקחת אחריות מלאה וטען כי באותה תקופה השתמש בסמים על בסיס יום יומי. לצד זאת טען כי המתלונן היה חייב לו כספים ונמנע מלהחזיר לו ובהעדר מקור מימון למנת סם, ביצע את העבירות המיוחסות לו.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא מגלה תובנה מלאה למעשיו והעבירות בוצעו על רקע מאפייני האישיות של הנאשם, התמכרותו לסם ותחושתו כי נוצל על ידי המתלונן. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם דל כוחות ומרוכז בסיפוק צרכיו המיידים, תוך שהוא מאמץ לעצמו אורח חיים שולי והתמכרותי וניסיונו להציג תדמית חיובית עומדת בסתירה למציאות חייו.

לנוכח חוסר ההכרה בבעיית ההתמכרות ממנה סובל הנאשם והעדר מוטיבציה לבחינת חלקים מכשילים בהתנהלותו, על אף הנזקקות הטיפולית ובהעדר גבולות פנימיים, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות.

12. בתסקיר משלים שהוגש על ידי שירות המבחן השתנו פני הדברים. יוער בעניין זה, כי בית המשפט לא ביקש לקבל תסקיר משלים, אלא אם תהיה התפתחות מצד הנאשם שתצדיק זאת, בשים לב לדברי הנאשם שהוא מעוניין בקבלת טיפול וסיוע.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן את רצונו להיגמל מסמים ואף דיווח כי הפסיק מיוזמתו את השימוש בסם, אך מבקש להשתלב בהליך טיפולי בתחום. בבדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות. הנאשם עבר הליך אבחוני ב"בית חוסן", עמד בכל דרישות המסגרת ועל כן המליץ שירות המבחן לנוכח הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות, השינוי שחל באורח חייו של הנאשם והיציבות התעסוקתית, להעמיד את הנאשם במבחן, לצד ענישה מרתיעה לעתיד לבוא.

13. בעקבות התסקיר, הסכימו הצדדים על דחיית הדיון על מנת לבחון את המשך שיתוף הפעולה מצד הנאשם והעמקת הקשר הטיפולי. בתסקירו הסופי, שהוגש בחלוף 4 חודשים, הקפיד הנאשם על שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול, לצד שמירה על יציבות תעסוקתית.

שירות המבחן ציין כי הנאשם פועל למול רשות האוכלוסין, על מנת לעלות את בת זוגו ובתו ארצה. לדברי שירות המבחן הרשעה בדין עלולה לסכל את אפשרות העלאת המשפחה לישראל.

באשר להליך הטיפול ציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בהליך פרטני ומוסר בדיקות שנתן 3 פעמים בשבוע, שכולן נמצאו נקיות. לצד זאת התרשמו גורמי הטיפול כי התמכרות הנאשם אינה עמוקה. לאור חוסר הפניות של הנאשם בשל שעות העבודה הרבות וההתעסקות למול רשות האוכלוסין הועבר המשך הטיפול לשירות המבחן, שם שולב במתכונת טיפולית דומה.

בשים לב לכך התרשם שירות המבחן כי לנוכח ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם ונמצא בעיצומו וזאת לצד היציבות התעסוקתית והעדר מעורבות בפלילים לאורך זמן כשלתוצאות ההליך הפלילי עלולות להיות השלכות באשר לאפשרות איחוד בין הנאשם למשפחתו, יש מקום להימנע מהרשעתו בדיון, לצד העמדתו במבחן והטלת צו של"צ.

טיעוני הצדדים

14. בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על כך שמדובר בתיק ישן שההסדר הדיוני נערך לפני למעלה מ-4 שנים ועוד קודם לתיקון 113. עוד עמדה המאשימה על כך שהדיונים נדחו פעם אחר פעם בשל התנהלות הנאשם, שבעקבותיה הוצאו צוי הבאה ואף הותלו ההליכים בעניינו. בנסיבות העניין עתרה המאשימה לכך שהשיהוי בהליכים יובאו לפתחו של הנאשם בלבד.

15. המאשימה התייחס לעולה מתסקירי שירות המבחן ולעובדה כי הנאשם בתחילה התקשה לקחת אחריות על מעשיו, ממשיך בשימוש בסמים אשר היוו את הטייגר לביצוע העבירות, תוך שהוא מכחיש נזקקות טיפולית ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

לצד זאת הצביעה המאשימה על השינוי שחל בתפקודו של הנאשם למול גורמי הטיפול כפי שעלה בתסקירים המשלימים ובכלל זה על שילובו בבית חוסן, ניקיונו מסמים, שיתוף הפעולה המלא עם גורמי הטיפול והשמירה על יציבות תעסוקתית, שהובילו לשינוי בהמלצות שירות המבחן עד כדי ביטול ההרשעה, נוכח החשש שהרשעה בדיון תימנע מהנאשם להסדיר את הגעת אשתו ובתו לארץ.

16. המאשימה טענה כי הענישה, ברוח תיקון 113, בעבירות דומות נעה בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, אולם לנוכח ההליך השיקומי עתרה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה מרתיעה לעתיד לבוא, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלונן.

ב"כ המאשימה התייחסה למסמכים אותם הגיש ב"כ הנאשם בנוגע למשמעות ההרשעה וטענה כי אין במסמכים אלה כדי להצביע כי הרשעה בדיון תמנע מהנאשם אפשרות להסדיר את הגעת אשתו ובתו לארץ.

17. ב"כ הנאשם עמד אף הוא על ההליך השיקומי והטיפול המשמעותי אותו עבר ועובר הנאשם. לצד זאת

טען ב"כ הנאשם, כי השאלה המרכזית שיש לבחון היא האינטרס הציבורי, לאור אותו הליך שיקומי והאם יש מקום למצות איתו את הדין או בעצם לתת יד כמו שנאמר על ידי חז"ל לסייע בידו.

בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לנימוק העומד בבסיס ההמלצה של שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם והוא רצונו להעלות ארצה את אשתו ובתו המתגוררים בצ'ילה. ב"כ הנאשם הפנה בעניין זה לנהלי רשות האוכלוסין וההגירה (נ/1 ו- נ/2), מהם עולה, לטענתו, כי הרשעה בדין, עלולה למנוע ממנו את האפשרות.

18. ב"כ הנאשם התייחס לעובדה כי הנאשם עזב את הארץ במהלך ההליך המשפטי והסביר זאת בגעגועיו לאשתו ובתו. עוד ציין ב"כ הנאשם כי זו הסתבכות יחידה של הנאשם וכי הרכוש הושב לבעליו.

בשים לב לאמור, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות התסקיר ולהימנע מהרשעת הנאשם.

19. הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש להמשיך ולהיות נקי מסמים. עוד הוסיף הנאשם כי רוצה להביא את אשתו ובתו ארצה ולנהל חיי משפחה נורמטיביים.

דין והכרעה

20. כאמור, בטיעוני הצדדים ובשים לב לכך שהכרעת הדין בתיק זה ניתנה ביום 20.12.11, הרי שתיקון 113 לחוק העונשין, שנכנס לתוקף רק בשנת 2012, לא חל בעניינו של הנאשם. יחד עם זאת ולאור העובדה כי תיקון זה אף להיות חלק בלתי נפרד ומרכזי בגזרי הדין, הניתנים יום יום בבתי המשפט השונים, הרי ש"רוחו" של התיקון, בוודאי תלווה את ההכרעה בתיק זה.

21. כפי שעמדה המאשימה בטיעוניה, העבירות של כניסה לבית מגורים וגניבה מצדיקות ענישה מחמירה כלפי מי שעובר אותן. הפסיקה התייחסה בחומרה רבה לפגיעה בקניינו של האחר, וזאת לצד הפגיעה בביטחונו האישי ושל הציבור בכללו, כאשר אדם חודר למקומו הפרטי ביותר של האדם, ביתו מבצרו. עמד על כך כבוד השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08):

"פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

ברע"פ 244/10 **מיור נ' מדינת ישראל** (25.1.10) עמד כבוד השופט ס' גובראן, אף על הצורך בנקיטת ענישה מחמירה:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

22. כפועל יוצא מכך הענישה בה נקטו בתי המשפט השונים, כללה, על דרך הכלל, עונשי מאסר גם לתקופות ארוכות, אם כי לעיתים הסתפקו בענישה בדרך של עבודות שירות ואף פחות מכך. ראו לעניין זה רע"פ 4928/09 **זאב חדד נגד מדינת ישראל**; רע"פ 4321/10 **פלוני נגד מדינת ישראל**; עפ"ג 39070-02-13 **צרלי בן ברוך נגד מדינת ישראל**; עפ"ג 21338-11-13 **מחמוד גנימאת נגד מדינת ישראל**; ע"פ 27618-06-12 **אופיר-עופר שלום נגד מדינת ישראל**;

ת"פ (פ"ת) 56329-10-13 **מדינת ישראל נגד סאמר גומעה**; ת"פ (פ"ת) 16023-12-12 **מדינת ישראל נגד בני מור**; ת"פ 61433-12-14 **מדינת ישראל נגד ופיק מרעי**.

23. עוד יש להביא בחשבון את העובדה כי הכניסה לבית המגורים והגניבה של המחשבים הניידים והמכשירים הסלולריים, בוצעה מתוך תכנון, כשהנאשם פועל על מנת שהמתלונן יצא מביתו ומנצל את ההזדמנות. מנגד יש להביא בחשבון כי הפוטנציאל להתלקחות אלימה בין הנאשם ובעלי הדירה מופחתת, אם כי עדיין היתה קיימת, בשים לב לכך שהמתלונן יכול היה לחזור לביתו ולהפתיע את הנאשם.

אף את הרקע לביצוע העבירות מחוייב להביא בחשבון. הנאשם ביצע את העבירות על רקע התמכרות לסמים, כעולה מתסקיר שירות המבחן, דבר המלמד על אפשרות לביצוע עבירות דומות. לצד זאת, יש לציין ולהדגיש כי מעבר לעבירה זו, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, כך שניתן לומר כי על אף התמכרותו לסם, ידע להימנע מלהסתבך בפלילים, מעבר לתיק זה. עוד יש לציין כי הרכוש שנגנב הוחזר לידי המתלונן.

24. נתון נוסף שיש להביאו בחשבון הינו "גילו" של התיק. מדובר בעבירה שבוצעה לפני למעלה מ-5 שנים, כאשר ההליכים התנהלו במסלול המהיר של הגשת בקשה למעצר, אלא שהנאשם לאחר שהודה ונשלח לתסקיר עזב את הארץ לפרק זמן ארוך ומשמעותי, שלמעלה משנתיים וחצי.

ברור כי העובדה שחלפה תקופה ארוכה כל כך, אין בה כדי להוות נימוק להקלה בעונשו של הנאשם, שכן התמשכות ההליכים בתיק זה רובצת, אך ורק לפתחו של הנאשם. ואולם, העובדה כי מאז אותו אירוע לא הוגש כנגד הנאשם כתב אישום, בגין עבירה כלשהי, יש בה כדי ללמד על כך שהעבירות אותן ביצע, אינן מאפיינות את התנהלותו היום יומית והן חריגות ב"נוף חיו".

25. בשים לב לכל האמור ולנוכח ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם ועדיין נמצא בעיצומו, לא היתה מחלוקת בין הצדדים, באשר לצורך בחריגה מהעונש המקובל במקרים אלה ולראיה המאשימה לא עתרה לעונש

מאסר בפועל, אלא הסתפקה בעתירה לעונש בדרך של עבודות שירות וזאת לנוכח הליך הטיפול בו מצוי הנאשם. כאמור, הנאשם ובא כוחו, אינם מסתפקים בכך ובשים לב להליך הטיפול והרצון של הנאשם להעלות את משפחתו ארצה עתרו לבטל את ההרשעה.

האם ראוי במקרה זה להפעיל את החריג לכלל ולבטל את הרשעת הנאשם?

26. הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו, אי ההרשעה היא החריג לכלל. בית המשפט לא ישתמש בסמכות יוצאת דופן זו, אלא בנסיבות חריגות, כאשר יש בעצם ההרשעה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לענישה אלא להעמדה במבחן.

בהתאם לפסיקה הימנעות מהרשעה או ביטול הרשעה יעשו בהצטבר שני גורמים וזאת כדבריה של כב' השופטת ד' דורנר בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337:

"הימנעות מהרשעה אפשרית איפא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

וכן ראו ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, (14.04.10), בו הדגיש בית המשפט העליון כי:

"ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכול בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בביור האינטרס האחרון."

27. **חומרת העבירה ונסיבותיה** - עמדתי לעיל על חומרתה של עבירת ההתפרצות ובעניינו הכניסה לבית מגורים וגניבת רכוש מתוכו. מדובר בפגיעה קשה בקניינו של האדם, אולם חשוב מכך חדירה לתוך המקום המוגן והשמור של האדם, באופן שמערער מאוד את תחושת הביטחון האישי. לא בכדי בתי המשפט נוקטים ביד קשה כלפי מי שמבצע עבירות רכוש שכאלה.

לצד זאת אין מדובר בנאשם שמבצע עבירות שכאלה או עבירות בכלל על דרך שגרה. מדובר במי שמעד פעם אחת בחייו, באירוע שהתרחש לפני למעלה מ-5 שנים ולא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. יתרה מכך, העבירות התבצעו על רקע התמכרות הנאשם לסמים, התמכרות ממנה נגמל בסיוע גורמי הטיפול. בשים לב לכך, אני סבור כי על אף חומרת העבירות, אין בהן כשלעצמן כדי לשלול על הסף אפשרות לביטול ההרשעה וניתן לבחון שאלה זו גם בשים לב לחומרת העבירות.

28. **הפגיעה החמורה בשיקומו של הנאשם** - ייאמר מיד כי הרשעה בדין של הנאשם לא תגרום ככל הנראה לנזק חמור בסיכויי שיקומו, ככל שמדובר במישור התעסוקתי. הנאשם עובד באופן רציף, בעיקר בתחום הבניה והרשעה לא תפגע ביכולתו להמשיך ולעבוד באותו תחום.

לצד זאת עמד ב"כ הנאשם בטיעונו לביטול ההרשעה על הליך איחוד המשפחה ורצונו להעלות לישראל את בת

זוגו ובתו הקטנה. נראה כי כל מאווייו נתונים לכך. הנאשם, אמנם עזב את ישראל, תוך כדי ניהול ההליך הפלילי, אך גם זאת על מנת להיות לצד בת זוגו ובתו. לטעמי, אף ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם קשור קשר הדוק לציפייה של הנאשם כי המשפחה תתאחד בישראל. יתרה מכך, אם חלילה לא יצליח הנאשם במאמציו, עלולה להיות לכך השלכה גם בהיבט השיקומי ולהביא לשימוש חוזר של הנאשם בסמים ולהידרדרותו.

29. נכון הוא כי הרשעה בדין לא בהכרח תסכל את האפשרות של הנאשם להתאחד עם משפחתו בישראל ואולם כעולה מנהלי רשות האוכלוסין וההגירה, בעניין טיפול במתן מעמד לבן זוג זר הנשוי לתושב קבע, שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם (נ/1 ו-נ/2), דרישת סף לבחינת הבקשה היא הצהרה על העדר עבר פלילי (ראה סעיף 7 ב-נ/1 וכן סעיף ד.1 ט ב-נ/2). עוד עולה מהנהלים כי קיומו של עבר פלילי משמעותי, מחייב את העברת הבקשה להחלטת מטה. לפיכך, עברו הפלילי של הנאשם, מהווה שיקול בבחינת בקשתו לאיחוד המשפחה, גם אם אינו השיקול היחיד.

יוצא אפוא, כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה לפגוע בסיכוי של הנאשם להעלות את משפחתו לישראל, פגיעה אשר ניתן להניח עלולה אף להביא לפגיעה בהליך השיקומי אותו עבר הנאשם. אמנם מדובר בנזק פוטנציאלי, אולם ההשלכות העלולות לנבוע ממנו הן קשות מאוד עבור הנאשם ועלולות לגרום לו לנזק חמור.

30. לטעמי, בהינתן סוג העבירה, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, העדר מעורבות נוספת בפלילים, ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם והאפשרות לאיחוד המשפחה, עניינו של הנאשם מאפשר ויותר בזו הפעם על הרשעתו בדין.

□ בעת ששירתה כיומנאית בשירות חובה במשטרה, גנבה הנאשמת מחשב נייד, שהגיע לידיה במסגרת תפקידה ואשר שייך לשוטרת אחרת ששירתה בתחנה, כאשר הנאשמת תחילה החזיקה בו בתחנה, מבלי לדווח על מציאתו או לרשמו כאבידה, ובהמשך לקחה אותו לביתה, תוך שחזרה וטענה בכזב בפני המתלוננת, שפנתה אליה בנדון, כי קיבלה תיק ריק ללא מחשב וכי התיק נלקח למחלקה אחרת, אף אמרה לה שתוכל לפנות בעניינה למח"ש

□ עונשים: של"צ: 140 שעות, צו מבחן למשך 12 חודשים, אי הרשעה □ בעת ששירתה כיומנאית בשירות חובה במשטרה, גנבה הנאשמת מחשב נייד, שהגיע לידיה במסגרת תפקידה ואשר שייך לשוטרת אחרת ששירתה בתחנה, כאשר הנאשמת תחילה החזיקה בו בתחנה, מבלי לדווח על מציאתו או לרשמו כאבידה, ובהמשך לקחה אותו לביתה, תוך שחזרה וטענה בכזב בפני המתלוננת, שפנתה אליה בנדון, כי קיבלה תיק ריק ללא מחשב וכי התיק נלקח למחלקה אחרת, אף אמרה לה שתוכל לפנות בעניינה למח"ש

31. **בשים לב לכל האמור אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין, בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי ומורה כדלקמן:**

א. **ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 150 שעות.**

בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשם יבצע את השל"צ במתנ"ס "קולייר" באילת בעבודות תחזוקה.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע השל"צ ונפקות העדר שיתוף הפעולה.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

ב. הנאשם ישלם **פיצוי** בסך של 1,000 ₪ למתלונן (ע.ת. 2). הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי הכתובת שבכתב האישום.

המאשימה תעביר בתוך 7 ימים טופס פרטי ניזוק למזכירות בית המשפט.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 2,500 ₪ שלא יעבור כל עבירת רכוש וזאת למשך שנה מהיום. אי חתימה על ההתחייבות תגררו אחריה מאסר בן 10 ימים.

המוצגים - יושמדו/יחולטו לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ז, 15/02/2017 במעמד הנוכחים.

גל שלמה טייב, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כספי הפיקדון שהופקדו על ידי הנאשם בהליך מעצר זה, יושבו לידי אימו הגב' סוסנה שרף ת.ז. ... אשר הפקידה את אותם סכומים ולא יקוזזו מהקנס.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ז, 15/02/2017 במעמד הנוכחים.

גל שלמה טייב, שופט

קלדנית: עינבר סבן

הוקלדעלידיאיטה רוט